

ja

Megalakult a Nőtanács az Erőműben

ani az embe-
s akkor megben az
ek isn
kulturális élet
va, Kádár
y a burzsoá-
renyomult és
csapatokkal
kat hódított
s a kezében.
tulajdonkép-
niséghez való
ndezük, ak-
kérdéseit is
a szerepe az
rradalmi lá-gi van, aki a
s végig hú
alomhoz. Ezt
eg kell ten-
s az ország-
gy az ellen-
z értelmiség
nem igaz.
n benne van
munkája is!
vtárs, hogy
passzív. Má-
az utóbbi hét
telmiség zö-
tási munká-
ó munkáju-
a néptöme-

adósok

júságról be-
ifjúságnak
ság is adósa
. Mivel adós
gyon hosszú
ra volt ha-
és lelki kri-
ekkor nem
Nagyon ke-
rt és a fel-
fogja az if-
vezesse. Az
az, hogy a
meg a párt-
iszteletet és
a nagy vív-
a párt, a
atalom har-
ára. Fiatal-
i kell errer-
zmus
nkalista köte-
lár elvtárs
tunk marx-
z ilyen pár-
ött szerepel
estvéri bas-
zony hívei
nk, ezt kell
restelkedés
em, hogy a
bben támo-s a szocia-
ez fűződő
ról, ame-
tapasztal-
mi lázadás
an.
hogy az el-
en nehézsé-
és talán a
zgalomban
látni, hogy
jük és így
ni fogunk.
egvan ah-
ártunk. De
ogy ne le-
mit se fe-
öket, ame-
árulók kö-
ben, sem a
nagunk kö-
e hosszan-
beszédét

Június 26-án délután ünnepelőbe lépett az inotai November 7 Erőmű kiskultúrterme. Terített asztalok, csupa virág, kedvesség. A késszüődés, a lázas sietség már délelőtt e'arulta, hogy itt valami ünnepi, valami új "an készülöben.

Délután 2 óra. Az örökké siető asszonyok most nem a porta felé vették útjukat. Itt a kultúrszobában gyülekeztek ahol végül is mintegy száz-an együtt voltak, amikor fogadták vendégeket a szovjet asszonyok küldöttait, s velük együtt megkezdtek a gyűlést, ahol kimondták a nőtanács megalakulását. Mint mondták azért, mert októberben me-

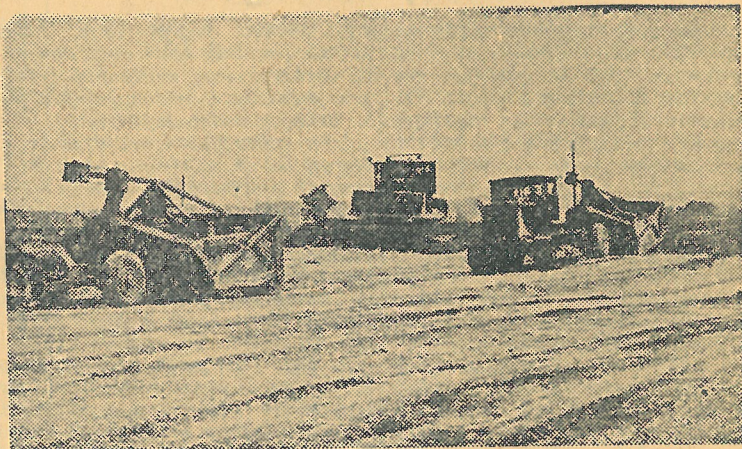
gint kísértett a háború réme. Pedig a második világháború pusztításait sem mindenütt gyógyítottuk be. Az anyák szemében ott ül még a gyász könnye, hónapokkal ezelőtt megint sötét felhők gyülekeztek hazánk egén. Megint pincébe kellett vinni a féltett gyermekeket. Rettegott az anyaszív, amikor sorbanálltak az üzletek előtt kenyérért. Aggódva gondoltak a holnapra, amikor a munkanélküliség veszélye fenyegetett. Bizalommal tekintettek az új kormány intézkedéseire, amikor megindította az üzemeket, amikor elcsitultak a fegyverek zajai.

Igy is követelt áldozatot október. Sok fiú esett a megévezés áldozatául. Sok apa életét vesztette. Sok szülő maradt gyermek nélkül, vagy fordítva. Összeszorul a szív, ha ezeknek sorsáról hallanak asszonyaink. S önkéntelenül is tiltakoznak. Nem! Mi nem akarunk még egyszer „október 23"-at!

Ez a tiltakozás hozta el ide, erre a gyűlésre a November 7 Erőmű asszonyait, ahol résztvettek a kohó és lakótelep küldöttai is. Míndez miért? Mert tudják, hogy egyedül, külön-külön nem harcolhatnak eredményesen. Kell egy irányító szerv, ahol megmutatják az utat, ahol ha kell, megvédik a nők jogait. Mert ha önmagukért kell harcolniuk, e törekény asszonyok bátorításra szorulnak, de ha családjukról, férjük-ről van szó, úgy küzdenek, mint az oroszlanok. Azt most nem vitatjuk, hogy a vador törvényből származik-e ez az ösztön, mindenesetre jó, hogy így van. S az is jó, hogy ez a mai nap bekövetkezett, ahol formába öntötték érzésüket, ahol kifejezték azt, amit a törekvésüknek, hogy a párttal vállalva akarnak harcolni és egy pillanatra sem hagyják megévezni magukat az ellenség-től. A szovjet asszonyok kitaposott útján akarnak járni. Ezért hallgat-ták meg most tapasztalataikat, tanácsukat. S kevésnek bizonyult, amit maguktól mondtak. Míndig kérdeztek újabb és újabb dolgokat. A gyűlés során megígérték, hogy tömörítik sorukat, s nem engedik el-laposodni a nők szervezeti életét.

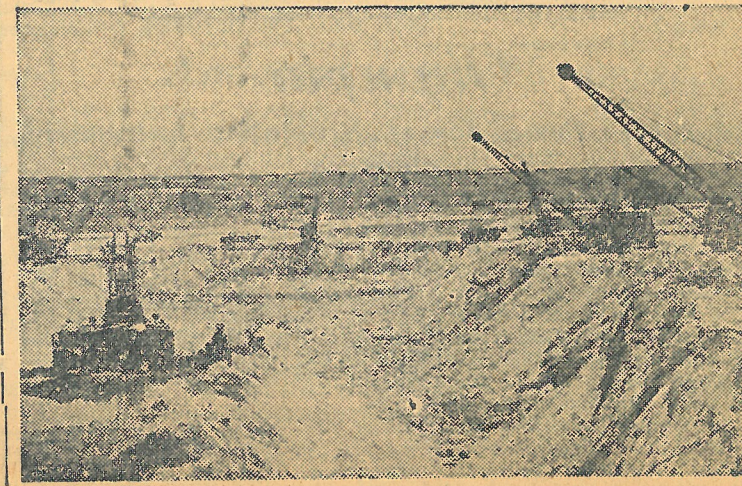
Megválasztották vezetőiket. S hosszú üdvözlések és beszélgetések, tapasztalatcsere után a késő délutáni órákban indultak a családhoz. Az asszonyok kissé megnyugodva, erősebben, mert tudták, hogy nincsenek egyedül harcukban, hisz első össze-jövetelük alkalmával száz asszony vállalt egymással közösséget.

Hegyeket mozgatnak

A bántapusztai külfejtési bányánál jelenleg a földletakarítási munkálatok folynak. A bányának a tervek szerint novemberben kell megkezdnie a széntermelő munkát. Addig a képen látható nagyteljesítményű gépek végzik a földmunkákat. Érdemes megemlíteni a Be-

tonútépítő Vállalat 20 földgyaluját, melyek egyenként naponta 2000 köbméter földet mozgatnak meg. Egy másik vállalat 8 kotrógéppel és 35 teherautóval dolgozik itt. Nekik mintegy 400 000 köbméter földet kell megmozgatniuk novemberig.

Tanácstagot választanak

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa július 7-re új választást tűzött ki a 16-os sorszámú megyei tanács tag helyett. Ez a választás, mint már közöltük, városunknak egy részét érinti.

A Hazafias Népfrent megyei bizottsága és a város dolgozóinak bizalma ezen tisztség betöltésére Bakos István elvtársat, a Veszprém megyei tanács végrehajtó bizottságának elnökét jelölte.

Június 23-án a város harmadik

kerületében (Inotán) és 24-én a November 7 Erőmű, valamint az Alumíniumkohó területén az üzemek dolgozói csatlakozó gyűlésen fejezték ki bizalmukat a megyei tanács tagjelölt iránt.

Bakos elvtárs tájékoztatta választóit az ország gazdasági helyzetéről és mint a megyei tanács végrehajtó bizottságának elnöke és országgyűlési képviselő megígérte a városunk ügyei iránti támogatását.

KISZ hírek

Jutalom kirándulás

Az elmúlt vasárnap a párt legjobb szervezői mellett a fiatalok közül mintegy tizenöten indultak útnak Balatonfűred felé, hogy kellemesen töltsék a vasárnapot. A KISZ-esek ezt jutalomként kapták a Nitrogén üzemtől, mivel a röplabdapályát társadalmi munkában készítik el.

A hangulat jó volt. Munkájuk elismerése pedig ösztönözte őket arra, hogy a továbbiakban is alkossanak a saját szórakozásukra és dicsőségükre.

A termelés segítői

A Péti Nitrogén üzemnél a fiatalok ismét magukhoz akarják ragadni a kezdeményezést. Még alig rendezték soraikat, máris a termelés irányítói akarnak lenni. Ed-dig már több ifjúsági brigád jött létre a műhelyben, mégpedig: lakatos, gépszerező és hegesztő. Most folyik a szervezése a labora-

tóriumban is egy ifjúsági brigádnak, ahol a jövőben az exportra menő anyagok vizsgálatát csak fiatalok végzik. Hasonló tervük van a péti üzemnél is. Az eddigi tapasztalatok szerint minden munka nehezét szívesen vállalják magukra a fiatalok.

A kezdeményezés követőkre talált

Nemrég jelent meg a Beszáló-aknai KISZ-isták felhívása ilyen címen: „Jöjj velünk vasárnapi műszakra, keressük meg a közös kirándulás költségeit.” Az Ernő-bányaiak nem csatlakoztak ugyan, de magukénak érezték és anyagmentő brigádokat szerveztek. Kilenc fiatal összesen 1200 forintot keresett egyetlen napon, s ezt egy balatoni kirándulásra ajánlották fel. Vasárnapra tervezik az utat Balatonalmádiban ismerőseikkel és a KISZ aktívakkal közösen.

Szerveződik a KISZ-front

Július 1-vel már munkába állítjuk a KISZ-frontot. — újságolják az Ernő-bányaiak. A tanbányán, a 350-es fronton ezúttal új élet kezdődik. A legjobban termelő KISZ-tag, Bertalan István vezetésével elhatározták, hogy ifi-frontot hoznak létre, ahol nemcsak

jó munkára, hanem az új dolgozókkal való foglalkozásra is lesz gondjuk. A bánya vezetői bizakodva néznek az ifi-front sikerei elé, hiszen sok gondjuk jó megoldásához kapnak segítséget.

Szakszervezeti hírek

A Gyermekváros segítéséért

Kissé megkésve ugyan, de mégis bekapcsolódott a Péti Nitrogén-művek szakszervezete a „Népakarat a Gyermekvárosért” mozgalomba.

Iveket bocsájtottak ki az üzemekbe. A bizalmiak még nem mindenütt fejezték be a gyűjtést,

de az eddig beérkezett jelentések azt igazolják, hogy a pétiak támogatják a gyermekváros ügyét. Eddig 5695 forintot gyűjtöttek. Az üzemrészek között legelőbbet a szénkéneüzemiek adtak, ahol 42 forintos átlagot értek el.

A Pártértekezlet tiszteletére

A Beszáló-akna párt- és szakszervezet tagsága elhatározta, hogy június 24-től a pártértekezlet tiszteletére nagy termelő hetet tartanak. Az ígéret valóra váltásáról tanuskodik az, hogy minden nap jóval túltejesítik tervüket.

Új lendülettel...

A Kőolajipari Vállalat is lépést tart a többi üzemekkel. A szakszervezet segítségével, ha kévsé is, de itt is megindul a munkaverseny. Versenyre hívták a zalaszónyi és az almásfüzti üzem finomító dolgozóit. A feltételek

legelőbb pontjai: a minőség és az anyagtakarékosság. A versenyt most kötötték meg. Július 1-vel indul a vetélkedés. Most megmutathatják a pétiak is, ki a legény az olajfinomító között.

A tanév végén

ÁBC-s könyv átölelünk...

Mintha be sem fejeződött volna a tanév, olyan forgalmas az iskola.

Az „öreg” diákok maguk, a kisebbek édesanyjukkal jönnek. Leteszik a kiskönyvet az „ár asztalára” és az adatok bevándorolnak a nagykönyvbe. Körülállják az asztalt vagy a rajz- és kézimunkakiállítás nézegetik. Mert nemcsak az ötések meg a négyesek tanúskodnak arról, hogy itt a leányiskolában komoly munka folyt az elmúlt tanévben, hanem a szépen hajtogatott papírok, a himzett falvédők, párnák. Kicsi szoba, pöttömnyi „bútorokkal”. Ahogy lá'om, kedvem lenne nótázni. ... Piros függöny az ablakán, félre van az hajta... Alatta egy név: Vágó Kató l/c. De nézzük csak! Ott a falon egy megszólalásig élethű kép. Egy csupor konyharuhával. Ha elolvashatnám alkotója nevét, bizisten ide írnam.

10 óra. Ki ez a kis küldöttség? Falatka copfok, maroknyi babos szoknyácskák, hatalmas piros, fehér masnik a szőke, barna hajjában. Száz övönéri fogja a kis Fekete Anikó kezét. — Jó szerencsét! — csendül fel elnyújtva dallamosan a köszöntés. Bátoran tekintgetnek a padokból rogtönzött asztalok és

a falak tarkasága felé. Kedvesen, bátran felelgetnek. A megilletődésnek nyoma sem látszik rajtuk.

— Gyere csak, tanító néni — szól Molnár Mária igazgató néni a belépő Duplinszki Sándorné felé. — Megjötték a kisdiányiád. Igen. Ők ezután már ide járnak, kemény munka vár rájuk — a tanulás. Oláh Klára átöleli a tanító néni térdét. Ez az ölelés és az a cirógatás, amit ők kapnak, felnőtt nyelven kifejezve: hűség az iskolához, biztosíték: a jó tanulóhoz.

Most körbeállnak, énekelnek: — Nem látsz többé kis övodánk, mi már ballagunk... De az is benne volt ebben a dalban, hogy: ...soha-soha nem felejtünk, drága övodánk, meg övönénink.

Mikor odáig értek, hogy: A, B, C-s könyv átölelünk... gyorsan összecsaptam a jegyzetfüzetem, nyeltem egy nagyot és siettem ki az iskolából.

Már messze jártam, és visszamentem az épülő városra s az égnemeredő aknatornyokra. Munka... Ketűvetés, városépítés. Munka... Belőled fakad az élet, óértük, óáltaluk, mindannyiunk által.

A. M.

A búcsú pillanatában...

A szabadtéri színpad nézőterének egész befogadóképességére szükség volt ahhoz, hogy az osztálytól, iskolától búcsúzó diákoknak egy rövid időre helyt adjon.

Evváró ünnep... Bizonyítvány osztás... — mert az volt e napon. Erre a nagy napra hívták tanúknak az évszázados falakat. Hadd hallják, hogy a várvédők utódjai is büszkén állják meg helyüket az életben.

Rövid várakozás. De ez nem az aggodalom, inkább a bizakodás érzete a közel 900 leánytanulóban. Sokféle gondolat járja e percekben. Az igazgató néni és a kórus már a színpadon áll. Felhangzik az üttörő-induló. Majd Molnár Mária igazgató-tanítónő búcsúszavait

halljuk. Hozzászokhatott már a búcsúzkodáshoz, de ma talán érzékenyebb hangulatban van. Rövidre fogja mondanivalóját. A búcsúról, a szünetéről, a tanulásról, az egész évi nehéz munkáról beszél. Kéri a szülők segítségét, hogy a tanév elején ismét újult erővel indulhasson a tanulás. Beszél az október okozta kieséséről, amit a tanulók kemény munkával kellett pótolni. A sok jótanuló mellett, mint minden évben, bukácsokra is sor került. Aztán a legjobb nyolcadikos tanulóknak könyvjutalomban részesülnek és elköszön tőlük. A színpalak mögött egy pöttömnyi kis-lány kerül elő. Székre áll, hogy lássák, hogy hallják. Búcsúzik a nyolcadikosoktól:

— Ne feledjétek, hogy itt tanultatok az ABC-t. Itt vívtuk meg a tanulás nehéz harcát, s bármire is viszt az út, szeretettel gondoljatok az első iskolára.

Vége a vizsgának, s mégis vizsgal színvonalat nyújtanak. Szaválnak, beszélnek, üttörő zászlót nyújtanak át örök megőrzésre. Zongoraműsört adnak, tornabemutatót tartanak. Egy csokor az egész évi munkából. Az egész búcsúztatás a gyermekek tündöklését, tudását és nagyszerűségét tükrözi.

Az ünnep már befejeződött, és mégis, továbbra is itt maradt közöttünk, a bizonyítványosztás izgalmaiban. A nagyok: Csitári Ilona, Jersey Judit, Szabó Éva, Csapó Zsuzsa búcsúzik a tanítványjukra, s vele együtt a kapott juta-

lomkönyvre, s hozzátehetjük, a nagylányújukra, amire talán e percben ébredtek rá. A kicsik sem feledkeztek meg az ünnepi alkalom hozta jogalkról. Alig akadt szülő, akit meg ne pumpoltak volna egy-egy fagyalatra. Persze akadt egy-két bágyadt gyerek is, akik csak most gondoltak arra, hogy a játékok helyett mégis csak jobb lett volna tanulni, az egyes-kettesek helyett négyes-ötösökkel megörvendeztetni a szülőket. — Szerencsére ez a szám kevesebb. A bizonyítvány még meg sem melegedett a kézben. S máris megindult egymás között a tankönyvesere, ami azt bizonyította, hogy máris a jövőre gondolnak, pedig a vakáció előtt állnak.